

- Dölj bildtexten

Ur defekten föds konsten

Hon vill göra svagheten till en styrka. Därför förvandlades röntgenbilden av konstnären Maria Miesenbergers trilskande hjärna till en tuftad matta. Men trots att det mesta hon gör bottnar i den egna upplevelsen blir konsten aldrig privat.

Maria Miesenbergers ateljé är full av kroppsdelar. Där, i en hink, vilar en barnarm av gips, på bordet ligger en nacke i ornamenterad metall och längre bort tronar en hjärna av skumgummi dekorerad med vassa tandpetare.

- Jag är väldigt bra på att skapa ordning, men också en mästare på att skapa kaos, säger hon med ett skratt som mer låter som en suck.

Här, på Söder i Stockholm, är hon nästan ständigt i verksamhet. Här formar hon sina barnskulpturer i gips, gör konst av Scotch Brite-svampar och bygger vidare på sitt uppmärksammade fotoprojekt Sverige/Schweden. Så ofta som hälsotillståndet tillåter, vill säga. Maria Miesenberger lider av ett neurologiskt tillstånd som bland annat orsakar epilepsi och när hon är inne i en dålig period kan

FAKTA

Maria Miesenberger

- + Bor: I Stockholm.
- + Utbildning: Konstfack (fotografi), Konsthögskolan och Parsons School of Design i New York (skulpturprogrammet).
- + Aktuell med: Utställning på Skissernas museum i Lund. Deltar just nu i en tävling om att utföra ett monument till minne av Förintelsens offer, som ska uppföras på Bastionsplatsen i Göteborg.
- + Digital eller analog? Jag är analog. Jag gillar inte när något känns digitalt.
- + Nallevändor: I ett projekt har Maria Miesenberger doppat nallar i trälim och deformerat dem med hjälp av vax. När min son fick se dem blev han helt uppriven och sade åt mig att sluta göra nallarna illa.

hon inte arbeta.

- Jag har ett handikapp, en sjukdom som är en del av mig. På ett sätt är det en svaghet eller en begränsning, men jag försöker hantera det som en tillgång i stället, säger hon.

Den bråkiga hjärnan har gett avtryck i hennes konst.

Röntgenbilden av hennes hjärnas vindlingar gav för ett par år sedan mönster åt en matta, utförd på Märta Måås-Fjetterströms väveri i Båstad. Nu skissar hon på en ny matta - som hämtat mönstret från hennes egen ögonbotten - till en utställning om Måås Fjetterström som Liljevalchs konsthall i Stockholm gör nästa år.

På samma sätt har det varit hela vägen genom hennes konstnärskap. Maria Miesenberger hämtar sin inspiration från det egna jaget eller från familjekretsen, men konstverken handlar i slutänden aldrig om hennes privatliv.

- Jag är inte en exhibitionistisk konstnär, även om jag utgår från det privata och personliga. Det är inte det det handlar om i slutänden. Jag är inte en provocerande konstnär, men jag vill att alla mina konstverk ska balansera på någon slags udd av dubbeltydigheter. De ska inte vara så trygga, säger hon.

Just nu finns det en unik möjlighet att göra en djupdykning i Maria Miesenbergers värld. På Skissernas museum i Lund visas fram till den 21 september en omfattande utställning som visar det labyrintiska sätt hon jobbar på. Arbetstiteln var Verkets kurragömma - det är så det fungerar för henne.

- Ett verk leder till nästa. Jag har nästan alla mina verk i huvudet, allihopa samtidigt. Jag gjorde en liten tankekarta över de verk jag har gjort de senaste tio åren och hur de relaterar till varandra, säger hon och pekar på en fullklottrad mindmap i utställningskatalogen.

Utställningen är ovanligt personlig. Maria Miesenberger ville inte vara alltför kryptisk, rannsakade sig själv och lättade en aning på förlåten mellan det autonoma konstverket och den privata historien. Kortfattat berättar hon till exempel om fotosviten Sverige/Schweden där soliga semesterbilder förvandlats till något annat, mycket mer oroväckande. De härrör från hennes eget familjealbum och skildrar barndomens somrar i Skåne och hennes pappas hemland Österrike.

Hittills har hon visat 70 verk ur projektet, men det finns ytterligare 60 fotografier - alla dessa håller hon nu på att sammanställa till en bok och en utställning som enligt planerna ska turnera internationellt.

- De har ett bredare innehåll än att handla om min familj, de handlar om en tid och en historia. Om min pappas upplevelser som barn i krigets Österrike, min mammas barndomsupplevelser i Sverige och min egen upplevelse av att vara andra generationens barn - det är inte bara mina, utan hela Europas minnen.

Barnet och barndomen sätts ofta i samband med Maria Miesenbergers konst. Men hon tycker själv att beskrivningen av vad hennes konst handlar om kan bli lite grund: Minnen och barndom, så där.

- Det har ju sin utgångspunkt i det, men jag tänker att det handlar om något djupare än bara barndomen som tema. Det är lätt att känna det handlar om barn, det handlar inte om mig. Men barndomen är inte frikopplad från resten av människan.

Maria Miesenberger är en av få svenska konstnärer som också har ett internationellt renommé, hennes verk säljs för stora summor och hon namedroppas med största respekt i Lars Noréns annars så svarta dagbok. När hon talar om sitt konstnärskap gör hon det med en öppenhet och en verbal förmåga som imponerar. Ändå talar hon om sitt språk som en sorts defekt.

- Att jag håller på med konst handlar från början om en känsla av språklöshet, av att vara obekvämt i det talade språkets rum.

Av: Sara Ullberg/TT Spektra

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.
Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.